

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/847 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. svibnja 2015.

o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Tokovi nezakonitog novca putem prijenosa novčanih sredstava mogu naštetiti integritetu, stabilnosti i ugledu financijskog sektora te ugroziti unutarnje tržište Unije i međunarodni razvoj. Pranje novca, financiranje terorizma i organizirani kriminal i dalje su veliki problemi koji bi se trebali rješavati na razini Unije. Sigurnost, integritet i stabilnost sustava prijenosa novčanih sredstava i povjerenje u financijski sustav u cjelini mogli bi biti ozbiljno ugroženi nastojanjima kriminalaca i njihovih suradnika da prikriju podrijetlo imovinske koristi ostvarene kriminalnom aktivnošću ili da izvrše prijenos novčanih sredstava za kriminalne aktivnosti ili u terorističke svrhe.
- (2) Ako se na razini Unije ne donesu određene mjere za koordinaciju, vjerojatno je da će oni koji se bave pranjem novca i financiranjem terorizma iskoristiti slobodu kretanja kapitala u okviru integriranog financijskog područja s ciljem olakšavanja svojih kriminalnih aktivnosti. Cilj međunarodne suradnje u okviru Radne skupine za financijsko djelovanje (FATF) i globalne provedbe njezinih preporuka jest prevencija pranja novca i financiranja terorizma prilikom prijenosa novčanih sredstava.
- (3) Zbog obujma djelovanja koje treba poduzeti, Unija bi trebala osigurati da se međunarodni standardi o sprečavanju pranja novca i financiranju terorizma te širenju oružja koje je donio FATF dana 16. veljače 2012.

⁽¹⁾ SL C 166, 12.6.2013., str. 2.

⁽²⁾ SL C 271, 19.9.2013., str. 31.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Stajalište Vijeća u prvom čitanju od 20. travnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 20. svibnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(„revidirane preporuke FATF-a”) te, posebno, Preporuka br. 16 o elektroničkim prijenosima FATF-a („Preporuka FATF-a br. 16”) i izmijenjeno tumačenje za njezinu provedbu, ujednačeno provode u cijeloj Uniji, a posebno da se spriječi diskriminacija ili nepodudarnost između, s jedne strane, nacionalnih plaćanja unutar države članice i, s druge strane, prekograničnih plaćanja između država članica. Nekoordinirano pojedinačno djelovanje država članica u području prekograničnih prijenosa novčanih sredstava moglo bi značajno utjecati na neometano funkcioniranje platnih sustava na razini Unije te bi stoga moglo nanijeti štetu unutarnjem tržištu u području financijskih usluga.

- (4) S ciljem usvajanja koherentnog pristupa u međunarodnom kontekstu i povećanja učinkovitosti borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, kod daljnjeg bi djelovanja Unije trebalo uzeti u obzir nove okolnosti na međunarodnoj razini, posebice revidirane preporuke FATF-a.
- (5) Provedba i primjena ove Uredbe kao i Preporuke FATF-a br. 16 predstavljaju relevantna i učinkovita sredstva za sprečavanje i borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma.
- (6) Ovom Uredbom ne namjeravaju se nametnuti nepotrebna opterećenja ili troškovi pružateljima platnih usluga ili osobama koje se koriste njihovim uslugama. U tom bi se pogledu trebalo ciljati na preventivan i proporcionalan pristup koji bi trebao biti potpuno usklađen sa slobodom kretanja kapitala koja je zajamčena diljem Unije.
- (7) U revidiranoj strategiji Unije o financiranju terorizma od 17. srpnja 2008. („revidirana strategija”) istaknuto je da se moraju ulagati naponi kako bi se spriječilo financiranje terorizma i kako bi se kontroliralo korištenje osumnjičenih terorista vlastitim financijskim resursima. Prepoznato je da FATF neprestano nastoji poboljšati svoje preporuke i da radi na postizanju zajedničkog razumijevanja načina na koji bi se one trebale provoditi. U revidiranoj strategiji navodi se da se provedba revidiranih preporuka FATF-a od strane svih članova FATF-a i članova regionalnih tijela FATF-ova tipa redovito procjenjuje te je stoga važan zajednički pristup provedbi od strane država članica.
- (8) S ciljem sprečavanja financiranja terorizma poduzete su mjere u svrhu zamrzavanja sredstava i gospodarskih izvora određenih osoba, skupina i subjekata, uključujući uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001⁽¹⁾, (EZ) br. 881/2002⁽²⁾ i (EU) br. 356/2010⁽³⁾. S istim su ciljem poduzete i mjere u svrhu zaštite financijskog sustava od preusmjeravanja novčanih sredstava i gospodarskih izvora u terorističke svrhe. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁴⁾ sadrži niz takvih mjera. Međutim, te mjere ne onemogućuju u potpunosti teroristima ni ostalim kriminalcima pristup platnim sustavima u svrhu prijenosa svojih novčanih sredstava.
- (9) Potpuna sljedivost prijenosa novčanih sredstava može biti naročito važno i vrijedno sredstvo prilikom sprečavanja, otkrivanja i istraživanja pranja novca i financiranja terorizma, kao i prilikom primjene mjera ograničavanja, osobito onih koje su uvedene uredbama (EZ) br. 2580/2001, (EZ) br. 881/2002 i (EU) br. 356/2010 i koje su potpuno usklađene s uredbama Unije o provedbi takvih mjera. Stoga je prikladno, s ciljem osiguravanja prenošenja informacija kroz cijeli lanac plaćanja, osigurati sustav kojim se nameće obveza pružateljima platnih usluga da prijenosima novčanih sredstava prilože informacije o platitelju i primatelju.
- (10) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje mjere ograničavanja uvedene uredbama na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), poput uredbi (EZ) br. 2580/2001, (EZ) br. 881/2002 i (EU) br. 356/2010, kojima se može zahtijevati da platitelji i primatelji pružatelji platnih usluga, kao i posrednički pružatelji platnih usluga, poduzmu primjerene radnje za zamrzavanje određenih novčanih sredstava ili da postupe u skladu s posebnim ograničenjima u vezi s određenim prijenosima novčanih sredstava.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL L 344, 28.12.2001., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 881/2002 od 27. svibnja 2002. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s mrežom Al-Qaidom (SL L 139, 29.5.2002., str. 9.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 356/2010 od 26. travnja 2010. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv određenih fizičkih ili pravnih osoba, subjekata ili tijela, s obzirom na stanje u Somaliji (SL L 105, 27.4.2010., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (vidjeti stranicu 73 ovog Službenog lista).

- (11) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje nacionalno zakonodavstvo kojim se prenosi Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Primjerice, osobne podatke prikupljene za potrebe usklađenosti s ovom Uredbom ne bi se smjelo dalje obrađivati na način koji nije u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Konkretno, daljnja obrada osobnih podataka u komercijalne svrhe trebala bi biti strogo zabranjena. Sve države članice prepoznale su borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma kao važan temelj javnog interesa. Stoga bi pri primjeni ove Uredbe prijenos osobnih podataka trećoj zemlji koja ne osigurava odgovarajuću razinu zaštite u skladu s člankom 25. Direktive 95/46/EZ trebao biti dopušten u skladu s njezinim člankom 26. Važno je da pružatelji platnih usluga koji posluju u više nadležnosti s podružnicama ili društvima kćerima smještenima izvan Unije ne bi smjeli biti spriječeni u prenošenju podataka o sumnjivim transakcijama u istoj organizaciji pod uvjetom da primjenjuju odgovarajuću zaštitu. Nadalje, pružatelji platnih usluga platitelja i primatelja i posrednički pružatelji platnih usluga trebali bi imati uspostavljene prikladne tehničke i organizacijske mjere za zaštitu osobnih podataka od slučajnog gubitka, izmjene ili neovlaštenog otkrivanja ili pristupa.
- (12) Osobe koje rade samo na pretvaranju papirne dokumentacije u elektroničke podatke i koje djeluju na osnovi ugovora sklopljenog s pružateljem platnih usluga i osobe koje pružateljima platnih usluga osiguravaju samo sustave za razmjenu poruka ili druge sustave podrške za prijenos novčanih sredstava ili sustave kliringa ili namire, ne ulaze u područje primjene ove Uredbe.
- (13) Prijenosi novčanih sredstava koji odgovaraju uslugama iz članka 3. točaka od (a) do (m) i članka 3. točke (o) Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ne ulaze u područje primjene ove Uredbe. Također je primjereno isključiti iz područja primjene ove Uredbe prijenose novčanih sredstava koji predstavljaju nizak rizik od pranja novca ili financiranja terorizma. Ta bi izuzeća trebala obuhvaćati platne kartice, instrumente elektroničkog novca, mobilne telefone ili druge digitalne ili informatičke (IT) uređaje sa sličnim značajkama s plaćanjem unaprijed ili naknadnim plaćanjem, ako se upotrebljavaju isključivo za kupnju robe ili usluga te su svim prijenosima priloženi broj kartice, instrumenta ili uređaja. Međutim, upotreba platne kartice, instrumenta elektroničkog novca, mobilnog telefona ili bilo kojeg drugog digitalnog ili informatičkog uređaja sa sličnim značajkama s plaćanjem unaprijed ili naknadnim plaćanjem za izvršenje prijenosa novčanih sredstava između osoba ulazi u područje primjene ove Uredbe. Osim toga, isplate s bankomata, plaćanje poreza, kazni ili drugih davanja, prijenosi novčanih sredstava obavljani razmjenom digitalnih prikaza čekova, uključujući elektroničke čekove ili mjenice, te prijenosi novčanih sredstava pri kojima su i platitelj i primatelj pružatelji platnih usluga koji djeluju u vlastito ime trebali bi biti isključeni iz područja primjene ove Uredbe.
- (14) Kako bi se poštovala posebne značajke nacionalnih platnih sustava i pod uvjetom da je u svakom trenutku moguće slijediti prijenos novčanih sredstava natrag do platitelja, države članice trebale bi moći izuzeti iz područja primjene ove Uredbe određene domaće prijenose novčanih sredstava niske vrijednosti, uključujući elektronička žiro-plaćanja, koji se upotrebljavaju za kupnju robe ili usluga.
- (15) Pružatelji platnih usluga trebali bi osigurati da informacije o platitelju i primatelju ne nedostaju, odnosno da nisu nepotpune.
- (16) Kako se ne bi narušila učinkovitost platnih sustava i kako bi se uravnotežio rizik od navođenja na ilegalne transakcije novčanih sredstava zbog prestrogih zahtjeva za identifikaciju usmjerenih protiv potencijalne terorističke prijetnje koju predstavljaju mali prijenosi novčanih sredstava, obveza provjeravanja istinitosti informacija o platitelju i primatelju trebala bi se, u slučaju prijenosa novčanih sredstava kada provjera još nije obavljena, odnositi samo na slučajeve pojedinačnih prijenosa novčanih sredstava koji premašuju iznos od 1 000 EUR, osim ako se prijenos čini povezanim s drugim prijenosima novčanih sredstava koji bi zajedno premašili 1 000 EUR, novčana se sredstva primaju ili isplaćuju u gotovini ili u anonimnom elektroničkom novcu ili ako postoje opravdane osnove za sumnju u pranje novca ili financiranje terorizma.
- (17) Za prijenose novčanih sredstava kod kojih se provjera smatra obavljenom od pružatelja platnih usluga ne bi se trebala zahtijevati provjera informacija o platitelju ili primatelju uz svaki prijenos novčanih sredstava ako su ispunjene obveze utvrđene u Direktivi (EU) 2015/849.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.).

- (18) U pogledu Unijina zakonodavstva o platnim uslugama, posebice Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Direktive 2007/64/EZ, trebalo bi biti dovoljno predvidjeti da se prijenosu novčanih sredstava unutar Unije prilažu tek pojednostavljene informacije o platitelju, poput broja (brojeva) računa za plaćanje ili jedinstvene identifikacijske oznake transakcije.
- (19) Da bi se tijelima nadležnim za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma u trećim zemljama omogućilo da uđu u trag izvoru novčanih sredstava korištenih u te svrhe, prijenosi novčanih sredstava iz Unije u države izvan Unije trebali bi biti popraćeni potpunim informacijama o platitelju i primatelju. Ta bi tijela trebala imati pristup potpunim informacijama o platitelju i primatelju isključivo u svrhu sprečavanja, otkrivanja i istraživanja slučajeva pranja novca i financiranja terorizma.
- (20) Tijela države članice nadležna za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma te mjerodavna pravosudna tijela i tijela za izvršavanje zakona u državama članicama trebala bi pojačati međusobnu suradnju i suradnju s odgovarajućim nadležnim tijelima trećih zemalja, uključujući onima iz zemalja u razvoju, kako bi se dodatno potaknulo transparentnost te dijeljenje informacija i najboljih praksi.
- (21) U pogledu prijenosa novčanih sredstava jednog platitelja većem broju primatelja koji se šalju u skupnim datotekama koje sadrže pojedinačne prijenose iz Unije u područje izvan Unije trebale bi se donijeti odredbe prema kojima ti pojedinačni prijenosi trebaju sadržavati samo broj računa platitelja ili jedinstvenu identifikacijsku oznaku transakcije te potpune informacije o primatelju, pod uvjetom da skupna datoteka sadrži potpune informacije o platitelju čija je točnost provjerena i potpune informacije o primatelju koje su potpuno sljedive.
- (22) Radi provjeravanja prate li zahtijevane informacije o platitelju i primatelju prijenos novčanih sredstava te da bi se pomoglo identificirati sumnjive transakcije, primatelj pružatelj platnih usluga i posrednički pružatelj platnih usluga trebali bi imati uvedene učinkovite postupke s ciljem otkrivanja nedostaju li informacije o platitelju i primatelju ili jesu li takve informacije nepotpune. Prema potrebi, ti bi postupci trebali obuhvaćati ex-post praćenje ili praćenje u stvarnom vremenu. Nadležna tijela trebala bi osigurati da pružatelji platnih usluga prilažu zahtijevane informacije o transakciji uz elektronički prijenos ili poruku povezanu s njime u cijelom lancu plaćanja.
- (23) S obzirom na potencijalnu prijetnju od pranja novca i financiranja terorizma koju predstavljaju anonimni prijenosi novčanih sredstava, primjereno je zahtijevati od pružatelja platnih usluga da zatraže informacije o platitelju i primatelju. U skladu s pristupom koji se temelji na procjeni rizika, a koji je izradio FATF, primjereno je utvrditi područja većeg i manjeg rizika kako bi se bolje usmjerilo na rizike od pranja novca i financiranja terorizma. U skladu s tim, primatelj pružatelj platnih usluga i posrednički pružatelj platnih usluga trebali bi imati učinkovite postupke utemeljene na procjeni rizika koji se primjenjuju kada kod prijenosa novčanih sredstava nedostaju potrebne informacije o platitelju ili primatelju koji im omogućuju da odluče treba li izvršiti, odbiti ili suspendirati taj prijenos te da odrede daljnje odgovarajuće korake.
- (24) Primatelj pružatelj platnih usluga i posrednički pružatelj platnih usluga trebali bi biti posebno oprezni prilikom procjenjivanja rizika, kada bilo koji od njih dođe do spoznaje da informacije o platitelju ili primatelju nedostaju ili da su nepotpune, te bi nadležnim tijelima trebali prijaviti sumnjive transakcije u skladu s obvezom prijavljivanja utvrđenom Direktivom (EU) 2015/849 i s nacionalnim mjerama kojima se ta Direktiva prenosi.
- (25) Odredbe o prijenosima novčanih sredstava u pogledu kojih informacije o platitelju i primatelju nedostaju ili su nepotpune primjenjuju se ne dovodeći u pitanje nijednu obvezu pružatelja platnih usluga i posredničkih pružatelja platnih usluga da suspendiraju i/ili odbiju prijenose novčanih sredstava kojima se krši odredba građanskog, upravnog ili kaznenog prava.
- (26) Radi pružanja pomoći pružateljima platnih usluga da uvedu učinkovite postupke za otkrivanje slučajeva u kojima primaju prijenose novčanih sredstava s nedostatnim ili nepotpunim informacijama o platitelju ili primatelju i za poduzimanje daljnjih koraka europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”),

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (SL L 266, 9.10.2009., str. 11.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA“), osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) („ESMA“), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, trebali bi izdati smjernice.

- (27) Da bi se omogućilo poduzimanje žurnog djelovanja u borbi protiv pranja novca i financiranja terorizma, pružatelji platnih usluga trebali bi spremno odgovarati na zahtjeve za informacijama o platitelju i primatelju tijela odgovornih za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma u državi članici u kojoj ti pružatelji platnih usluga imaju poslovni nastan.
- (28) Broj radnih dana u državi članici platiteljeva pružatelja platnih usluga određuje broj dana za odgovor na zahtjev za informacijama o platitelju.
- (29) Budući da je moguće da se u kaznenim istragama zahtijevane informacije ili osobe umiješane u transakciju mogu utvrditi tek za nekoliko mjeseci ili čak godina od prvotnog prijenosa novčanih sredstava te kako bi se omogućio pristup bitnim dokazima u kontekstu istraga, primjereno je zahtijevati od pružatelja platnih usluga da za određeno razdoblje vode evidenciju o informacijama o platitelju i primatelju radi sprečavanja, otkrivanja i istraživanja slučajeva pranja novca i financiranja terorizma. To bi razdoblje trebalo ograničiti na pet godina, nakon čega bi trebalo izbrisati sve osobne podatke, osima ako je u nacionalnom pravu predviđeno drukčije. Ako je to potrebno radi sprečavanja, otkrivanja ili istraživanja pranja novca ili financiranja terorizma i nakon procjene nužnosti i proporcionalnosti te mjere, države članice trebale bi moći dopustiti ili zahtijevati čuvanje evidencije tijekom daljnjeg razdoblja od najviše pet godina, ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog kaznenog prava o dokazima primjenjivima na tekuće kaznene istrage i sudske postupke.
- (30) Kako bi se poboljšala usklađenost s ovom Uredbom te u skladu s Komunikacijom Komisije od 9. prosinca 2010. pod nazivom „Jačanje sustava sankcioniranja u sektoru financijskih usluga“, ovlast za donošenje nadzornih mjera i ovlasti sankcioniranja nadležnih tijela trebale bi se pojačati. Trebalo bi predvidjeti administrativne sankcije i mjere te bi države članice, s obzirom na važnost borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, trebale uspostaviti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije i mjere. Države članice trebale bi o tome obavijestiti Komisiju i Zajednički odbor EBA-e, EIOPA-e i ESMA-e („europska nadzorna tijela“).
- (31) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu poglavlja V. ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (32) Brojne zemlje i područja koja ne čine područje Unije u monetarnoj su uniji s nekom od država članica, čine dio valutnog područja neke države članice ili su potpisnici monetarne konvencije s Unijom koju predstavlja neka država članica te imaju pružatelje platnih usluga koji izravno ili neizravno sudjeluju u platnim sustavima i sustavima namire te države članice. S ciljem izbjegavanja značajnog negativnog učinka na gospodarstvo tih zemalja ili područja, koji bi mogao proizaći iz primjene ove Uredbe na prijenose novčanih sredstava između predmetnih država članica i tih zemalja ili područja, primjereno je osigurati mogućnost da se takvi prijenosi novčanih sredstava tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar predmetnih država članica.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (33) S obzirom na broj izmjena kojima bi na temelju ove Uredbe trebalo izmijeniti Uredbu (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, tu bi Uredbu trebalo radi jasnoće staviti izvan snage.
- (34) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega ili učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (35) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, posebno pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života (članak 7.), pravo na zaštitu osobnih podataka (članak 8.), pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje (članak 47.) te načelo *ne bis in idem*.
- (36) Kako bi se osiguralo nesmetano uvođenje okvira protiv pranja novca i financiranja terorizma, prikladno je da se datum primjene ove Uredbe podudara s rokom za prenošenje Direktive (EU)2015/849.
- (37) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ koji je dao mišljenje 4. srpnja 2013. ⁽³⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o informacijama o platiteljima i primateljima koje su priložene prijenosima novčanih sredstava u bilo kojoj valuti radi sprečavanja, otkrivanja ili istraživanja pranja novca ili financiranja terorizma, kada barem jedan od pružatelja platnih usluga uključenih u prijenos novčanih sredstava ima poslovni nastan u Uniji.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na prijenose novčanih sredstava u bilo kojoj valuti koje je poslao ili primio pružatelj platnih usluga ili posrednički pružatelj platnih usluga s poslovnim nastanom u Uniji.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na usluge navedene u članku 3. točkama od (a) do (m) i članku 3. točki (o) Direktive 2007/64/EZ.
3. Ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose novčanih sredstava koji su izvršeni platnom karticom, instrumentom e-novca, mobilnim telefonom ili bilo kojim drugim digitalnim ili informatičkim uređajem za plaćanje unaprijed ili za naknadno plaćanje sa sličnim značajkama ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) tom se karticom, instrumentom ili uređajem koristi isključivo za plaćanje dobara ili usluga; i
 - (b) broj te kartice, instrumenta ili uređaja priložen je svim prijenosima koji proizlaze iz transakcije.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o podacima o uplatitelju koji su priloženi uz prijenose financijskih sredstava (SL L 345, 8.12.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽³⁾ SL C 32, 4.2.2014., str. 9.

Međutim, ova se Uredba primjenjuje kada se platnom karticom, instrumentom e-novca, mobilnim telefonom ili bilo kojim drugim digitalnim ili informatičkim uređajem za plaćanje unaprijed ili za naknadno plaćanje sa sličnim značajkama koristi za izvršenje prijenosa novčanih sredstava između osoba.

4. Ova se Uredba ne primjenjuje na osobe čija je jedina djelatnost pretvaranje papirnatih dokumenata u elektroničke podatke i koje to rade na temelju ugovora s pružateljem platnih usluga, kao ni na osobe čija je jedina djelatnost pružateljima platnih usluga osigurati sustave za razmjenu poruka ili druge sustave podrške za prijenos novčanih sredstava ili sustave kliringa i namire.

Ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose novčanih sredstava:

- (a) koji podrazumijevaju da platitelj podiže gotovinu s vlastitog računa;
- (b) kojima se novčana sredstva prenose javnom tijelu za plaćanje poreza, kazni ili drugih davanja unutar države članice;
- (c) kod kojih su i platitelj i primatelj pružatelji platnih usluga koji djeluju u vlastito ime;
- (d) koji se obavljaju razmjenom digitalnih prikaza čekova, uključujući elektroničke čekove.

5. Država članica može odlučiti da neće primjenjivati ovu Uredbu na prijenose novčanih sredstava unutar svojeg državnog područja na primateljev račun za plaćanje koji omogućuje plaćanja isključivo za isporuku robe ili pružanje usluga ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) primateljev pružatelj platnih usluga podliježe Direktivi (EU) 2015/849;
- (b) primateljev pružatelj platnih usluga može, preko primatelja, pomoću jedinstvene identifikacijske oznake transakcije slijediti unatrag prijenos novčanih sredstava od osobe koja s primateljem ima sporazum o isporuci robe ili pružanju usluga;
- (c) iznos prijenosa novčanih sredstava ne premašuje 1 000 EUR.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „financiranje terorizma” znači financiranje terorizma definirano u članku 1. stavku 5. Direktive (EU) 2015/849;
2. „pranje novca” znači aktivnosti pranja novca kako je navedeno u članku 1. stavcima 3. i 4. Direktive (EU) 2015/849;
3. „platitelj” znači osoba koja ima račun za plaćanje te odobrava prijenos novčanih sredstava s tog računa, ili, ako nema računa za plaćanje, koja izdaje nalog za prijenos novčanih sredstava;
4. „primatelj” znači osoba koja je predviđeni primatelj prijenosa novčanih sredstava;
5. „pružatelj platnih usluga” znači kategorije pružatelja platnih usluga iz članka 1. stavka 1. Direktive 2007/64/EZ, fizičke ili pravne osobe koje uživaju izuzeće na temelju njezina članka 26. te pravne osobe koje uživaju izuzeće na temelju članka 9. Direktive 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, koje pružaju usluge prijenosa novčanih sredstava;
6. „posrednički pružatelj platnih usluga” znači pružatelj platnih usluga koji nije ni pružatelj platnih usluga platitelja ni primatelja, a koji zaprima i prosljeđuje prijenos novčanih sredstava u ime platiteljeva ili primateljeva pružatelja platnih usluga ili drugog posredničkog pružatelja platnih usluga;
7. „račun za plaćanje” znači račun za plaćanje definiran u članku 4. točki 14. Direktive 2007/64/EZ;
8. „novčana sredstva” znači sredstva definirana u članku 4. točki 15. Direktive 2007/64/EZ;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.).

9. „prijenos novčanih sredstava” znači bilo koja transakcija barem djelomično provedena elektroničkim putem u ime platitelja preko pružatelja platnih usluga, s ciljem da se novčana sredstva stave na raspolaganje primatelju putem pružatelja platnih usluga, bez obzira na to jesu li platitelj i primatelj ista osoba i bez obzira na to jesu li platiteljev pružatelj platnih usluga te onaj primatelj jedan te isti, uključujući:
 - (a) kreditni transfer definiran u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 260/2012;
 - (b) izravno terećenje definirano u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) br. 260/2012;
 - (c) novčanu pošiljku definiranu u članku 4. točki 13. Direktive 2007/64/EZ, bilo nacionalnu ili prekograničnu;
 - (d) prijenos proveden upotrebom platne kartice, instrumenta elektroničkog novca, mobilnog telefona ili drugog digitalnog ili informatičkog uređaja za plaćanje unaprijed ili za naknadno plaćanje sa sličnim značajkama;
10. „prijenos putem skupne datoteke” znači skup od nekoliko pojedinačnih prijenosa novčanih sredstava koja su sakupljena u svrhu prijenosa;
11. „jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije” znači kombinacija slova, brojki ili simbola koje je utvrdio pružatelj platnih usluga u skladu s protokolima plaćanja i sustavima namire ili sustavima za razmjenu poruka koji se koriste za prijenos novčanih sredstava, čime se omogućuje sljedivost transakcije natrag do platitelja i primatelja;
12. „prijenos novčanih sredstava između osoba” znači transakcija između fizičkih osoba koje kao potrošači djeluju u svrhe koje nisu trgovinske, poslovne ili stručne.

POGLAVLJE II.

OBVEZE PRUŽATELJA PLATNIH USLUGA

ODJELJAK 1.

Obveze platiteljeva pružatelja platnih usluga

Članak 4.

Informacije koje su priložene prijenosu novčanih sredstava

1. Platiteljev pružatelj platnih usluga osigurava da prijenosima novčanih sredstava budu priložene sljedeće informacije o platitelju:
 - (a) ime platitelja;
 - (b) primatelj broj računa za plaćanje; i
 - (c) adresu platitelja, broj službenog osobnog dokumenta, identifikacijski broj klijenta ili datum i mjesto rođenja.
2. Platiteljev pružatelj platnih usluga osigurava da prijenosima novčanih sredstava budu priložene sljedeće informacije o primatelju:
 - (a) ime primatelja; i
 - (b) primatelj broj računa za plaćanje;.
3. Odstupajući od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), u slučaju da se prijenos ne izvršava s računa za plaćanje ni na njega, platiteljev pružatelj platnih usluga osigurava da prijenosu novčanih sredstava bude priložen jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije, umjesto broja (brojeva) računa za plaćanje.
4. Prije prenošenja novčanih sredstava platiteljev pružatelj platnih usluga treba provjeriti točnost informacija iz stavka 1. na temelju dokumenata, podataka ili informacija pribavljenih iz pouzdanog i neovisnog izvora.
5. Smatra se da je provjera iz stavka 4. obavljena kada:
 - (a) identitet platitelja provjeren je u skladu s člankom 13. Direktive (EU) 2015/849 i informacije dobivene na temelju te provjere pohranjene su u skladu s člankom 40. te Direktive; ili
 - (b) članak 14. stavak 5. Direktive (EU) 2015/849 primjenjuje se na platitelja.

6. Ne dovodeći u pitanje odstupanja predviđena u člancima 5. i 6., platitelj pružatelj platnih usluga ne izvršava nikakav prijenos novčanih sredstava prije nego što osigura potpunu usklađenost s ovim člankom.

Članak 5.

Prijenosi novčanih sredstava unutar Unije

1. Odstupajući od članka 4. stavaka 1. i 2., ako svi pružatelji platnih usluga koji su uključeni u lanac plaćanja imaju poslovni nastan u Uniji, prijenosima novčanih sredstava prilažu se barem broj platiteljeva i primateljeva računa za plaćanje ili, ako se primjenjuje članak 4. stavak 3., jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije, ne dovodeći u pitanje, prema potrebi, zahtjeve u vezi s informacijama utvrđene u Uredbi (EU) br. 260/2012.

2. Neovisno o stavku 1. platitelj pružatelj platnih usluga dužan je u roku od tri radna dana od zaprimanja zahtjeva za informacijama od primateljeva pružatelja platnih usluga ili posredničkog pružatelja platnih usluga, staviti na raspolaganje sljedeće:

- (a) za prijenose novčanih sredstava u iznosu većem od 1 000 EUR, bilo da se ti prijenosi provode u jednoj transakciji ili u više transakcija koje se čine povezanima, informacije o platitelju ili primatelju u skladu s člankom 4.;
- (b) za prijenose novčanih sredstava u iznosu koji ne premašuje 1 000 EUR i za koje se ne čini da su povezani s drugim prijenosima novčanih sredstava koji, zajedno s dotičnim prijenosom, premašuju 1 000 EUR, barem:
 - i. imena platitelja i primatelja; i
 - ii. brojeve platiteljeva i primateljeva računa za plaćanje ili, ako se primjenjuje članak 4. stavak 3., jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije.

3. Odstupajući od članka 4. stavka 4., u slučaju prijenosa novčanih sredstava iz ovog članka stavka 2. točke (b) platitelj pružatelj platnih usluga ne treba provjeriti informacije o platitelju osim ako platitelj pružatelj platnih usluga:

- (a) primi novčana sredstva koja treba prenijeti u gotovini ili u anonimnom elektroničkom novcu; ili
- (b) ima opravdane osnove za sumnju u pranje novca ili financiranje terorizma.

Članak 6.

Prijenosi novčanih sredstava izvan Unije

1. U slučaju prijenosa putem skupne datoteke pojedinačnog platitelja, pri čemu primateljevi pružatelji platnih usluga imaju poslovni nastan izvan Unije, članak 4. stavak 1. ne primjenjuje se na pojedinačne prijenose skupljene u datoteci, pod uvjetom da skupna datoteka sadrži informacije navedene u članku 4. stavcima 1., 2. i 3. te da su informacije provjerene u skladu s člankom 4. stavcima 4. i 5. i da pojedinačni prijenosi sadrže broj platiteljeva računa za plaćanje ili, ako se primjenjuje članak 4. stavak 3., jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije.

2. Odstupajući od članka 4. stavka 1. i, ako je primjenjivo, ne dovodeći u pitanje informacije potrebne u skladu s Uredbom (EU) br. 260/2012 u slučaju kada primateljev pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan izvan Unije, prijenosima novčanih sredstava u iznosu koji ne premašuju 1 000 EUR i koji se ne čine povezanima s drugim prijenosima novčanih sredstava koji zajedno s predmetnim prijenosom premašuju 1 000 EUR, prilažu se barem:

- (a) imena platitelja i primatelja; i
- (b) brojevi platiteljeva i primateljeva računa za plaćanje ili, ako se primjenjuje članak 4. stavak 3., jedinstvena identifikacijska oznaka transakcije.

Odstupajući od članka 4. stavka 4., platitelj pružatelj platnih usluga ne treba provjeriti informacije o platitelju iz ovog stavka osim ako platitelj pružatelj platnih usluga:

- (a) primi novčana sredstva koja treba prenijeti u gotovini ili u anonimnom elektroničkom novcu; ili
- (b) ima opravdane osnove za sumnju u pranje novca ili financiranje terorizma.

ODJELJAK 2.

Obveze primateljeva pružatelja platnih usluga

Članak 7.

Otkrivanje informacija o platitelju ili primatelju koje nedostaju

1. Primateljev pružatelj platnih usluga mora uvesti djelotvorne postupke za otkrivanje jesu li u razmjeni poruka ili u sustavu plaćanja i namire koji se upotrebljava za provođenje prijenosa novčanih sredstava polja koja se odnose na informacije o platitelju i primatelju popunjena slovima ili znakovima koji su dopušteni u skladu s konvencijama tog sustava.
2. Primateljev pružatelj platnih usluga uvodi djelotvorne postupke, uključujući, gdje je primjereno, ex-post praćenje ili praćenje u stvarnom vremenu, za otkrivanje nedostaju li sljedeće informacije o platitelju i primatelju:
 - (a) za prijenose novčanih sredstava pri kojima platiteljev pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan u Uniji, informacije iz članka 5.;
 - (b) za prijenose novčanih sredstava pri kojima platiteljev pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan izvan Unije, informacije iz članka 4. stavaka 1. i 2.;
 - (c) za prijenose putem skupnih datoteka pri kojima platiteljev pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan izvan Unije, informacije iz članka 4. stavaka 1. i 2. u odnosu na prijenos putem te skupne datoteke.
3. U slučaju prijenosa novčanih sredstava u iznosu većem od 1 000 EUR, bilo da se ti prijenosi provode u jednoj transakciji ili u više transakcija koje se čine povezanim, prije knjiženja primateljeva računa za plaćanje ili prije nego što novčana sredstva budu dostupna primatelju, primateljev pružatelj platnih usluga provjerava točnost informacija o primatelju iz stavka 2. ovog članka na temelju dokumenata, podataka ili informacija dobivenih iz pouzdanog i neovisnog izvora, ne dovodeći u pitanje zahtjeve utvrđene u člancima 69. i 70. Direktive 2007/64/EZ.
4. U slučaju prijenosa novčanih sredstava u iznosu koji ne premašuje 1 000 EUR i koji se ne čine povezanim s drugim prijenosima novčanih sredstava koji zajedno s predmetnim prijenosom premašuju 1 000 EUR primateljev pružatelj platnih usluga ne treba provjeriti informacije o primatelju, osim ako primateljev pružatelj platnih usluga:
 - (a) izvrši isplatu novčanih sredstava u gotovini ili u anonimnom elektroničkom novcu; ili
 - (b) ima opravdane osnove za sumnju u pranje novca ili financiranje terorizma.
5. Smatra se da je provjera iz stavaka 3. i 4. obavljena kada:
 - (a) identitet primatelja provjeren je u skladu s člankom 13. Direktive (EU) 2015/849 i informacije dobivene na temelju te provjere pohranjene su u skladu s člankom 40. te Direktive; ili
 - (b) članak 14. stavak 5. Direktive (EU) 2015/849 primjenjuje se na primatelja.

Članak 8.

Prijenosi novčanih sredstava pri kojima informacije o platitelju ili primatelju nedostaju ili su nepotpune

1. Primateljev pružatelj platnih usluga provodi djelotvorne postupke koji se temelje na riziku, uključujući postupke koji se temelje na procjeni rizika iz članka 13. Direktive (EU) 2015/849, za utvrđivanje treba li izvršiti, odbiti ili suspendirati prijenos novčanih sredstava kojem nedostaju potrebne i potpune informacije o platitelju i primatelju te za poduzimanje odgovarajućih daljnjih mjera.

Ako primateljev pružatelj platnih usluga prilikom zaprimanja prijenosa novčanih sredstava otkrije da informacije iz članka 4. stavaka 1. ili 2., članka 5. stavka 1. ili članka 6. nedostaju ili su nepotpune ili nisu popunjene slovima ili znakovima dopuštenima u skladu s konvencijama sustava razmjene poruka ili sustava plaćanja i namire kako je navedeno u članku 7. stavku 1., primateljev pružatelj platnih usluga na temelju procjene rizika odbija prijenos ili traži potrebne informacije o platitelju i primatelju, prije ili poslije nego što knjiži primateljev računa za plaćanje ili učini sredstva dostupnima primatelju.

2. U slučaju kada pružatelj platnih usluga opetovano ne pruži potrebne informacije o platitelju ili primatelju, primatelj pružatelj platnih usluga poduzima korake koji za početak mogu uključivati slanje upozorenja i postavljanje rokova, prije odbijanja budućih prijenosa novčanih sredstava od tog pružatelja platnih usluga ili prije ograničavanja ili prekidanja svojeg poslovnog odnosa s tim pružateljem platnih usluga.

Primatelj pružatelj platnih usluga o tom nepružanju i o poduzetim koracima obavješćuje tijela nadležna za nadziranje usklađenosti s odredbama u pogledu borbe protiv pranja novca ili financiranja terorizma.

Članak 9.

Procjena i izvješćivanje

Primatelj pružatelj platnih usluga informacije o platitelju ili primatelju koje nedostaju ili su nepotpune uzima u obzir kao čimbenik u prosuđivanju jesu li prijenos novčanih sredstava ili bilo koja s njim povezana transakcija sumnjivi i treba li ih prijaviti financijsko-obavještajnoj jedinici(FOJ) u skladu s Direktivom (EU) 2015/849.

ODJELJAK 3.

Obveze posredničkih pružatelja platnih usluga

Članak 10.

Čuvanje informacija o platitelju i primatelju uz prijenos sredstava

Posrednički pružatelji platnih usluga osiguravaju da se sve primljene informacije o platitelju i primatelju priložene prijenosu novčanih sredstava čuvaju uz prijenos sredstava.

Članak 11.

Otkrivanje informacija o platitelju ili primatelju koje nedostaju

1. Posrednički pružatelj platnih usluga uvodi djelotvorne postupke kako bi otkrio jesu li u sustavu razmjene poruka ili u sustavu plaćanja i namire koji se upotrebljava za provođenje prijenosa novčanih sredstava polja koja se odnose na informacije o platitelju i primatelju popunjena slovima ili znakovima dopuštenima u skladu s konvencijama tog sustava.
2. Posrednički pružatelj platnih usluga uvodi djelotvorne postupke, uključujući, prema potrebi, ex-post praćenje ili praćenje u stvarnom vremenu, za otkrivanje nedostaju li sljedeće informacije o platitelju ili primatelju:
 - (a) za prijenose novčanih sredstava pri kojima platiteljevi i primateljevi pružatelji platnih usluga imaju poslovni nastan u Uniji, informacije iz članka 5.;
 - (b) za prijenose novčanih sredstava pri kojima platitelj ili primatelj pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan izvan Unije, informacije iz članka 4. stavaka 1. i 2.;
 - (c) za prijenose putem skupnih datoteka pri kojima platitelj ili primatelj pružatelj platnih usluga ima poslovni nastan izvan Unije, informacije kao što je navedeno u članku 4. stavcima 1. i 2. u odnosu na prijenos putem te skupne datoteke.

Članak 12.

Prijenosi novčanih sredstava pri kojima nedostaju informacije o platitelju ili primatelju

1. Posrednički pružatelj platnih usluga uspostavlja djelotvorne postupke koji se temelje na procjeni rizika za utvrđivanje treba li izvršiti, odbiti ili suspendirati prijenos novčanih sredstava kojem nedostaju potrebne informacije o platitelju i primatelju te za poduzimanje odgovarajućih daljnjih mjera.

Ako posrednički pružatelj platnih usluga prilikom zaprimanja prijena novčanih sredstava otkrije da informacije iz članka 4. stavaka 1. ili 2., članka 5. stavka 1. ili članka 6. nedostaju ili nisu popunjene slovima ili znakovima dopuštenima u skladu s konvencijama sustava razmjene poruka ili sustava plaćanja i namire kako je navedeno u članku 7. stavku 1., on na temelju procjene rizika odbija prijenos ili traži potrebne informacije o platitelju i primatelju, prije ili poslije prenošenja prijena novčanih sredstava.

2. U slučaju kada pružatelj platnih usluga opetovano ne pruži zahtijevane informacije o platitelju ili primatelju, posrednički pružatelj platnih usluga poduzima korake, koji za početak mogu uključivati slanje upozorenja i postavljanje rokova, prije odbijanja budućih prijena novčanih sredstava od tog pružatelja platnih usluga ili prije ograničavanja ili prekidanja svojeg poslovnog odnosa s tim pružateljem platnih usluga.

Posrednički pružatelj platnih usluga o tom nepružanju i o poduzetim koracima obavješćuje tijela nadležna za nadziranje usklađenosti s odredbama u pogledu borbe protiv pranja novca ili financiranja terorizma.

Članak 13.

Procjena i izvješćivanje

Posrednički pružatelj platnih usluga informacije o platitelju ili primatelju koje nedostaju ili su nepotpune uzima u obzir kao čimbenik u prosuđivanju jesu li prijenos novčanih sredstava ili bilo koja s njim povezana transakcija sumnjivi i treba li ih prijaviti FOJ-u u skladu s Direktivom (EU) 2015/849.

POGLAVLJE III.

INFORMIRANJE, ZAŠTITA PODATAKA I ČUVANJE EVIDENCIJE

Članak 14.

Pružanje informacija

Pružatelji platnih usluga u cijelosti i bez odgode, između ostalog putem središnje kontaktne točke u skladu s člankom 45. stavkom 9. Direktive (EU) 2015/849, ako je takva kontaktna točka utvrđena, te u skladu s postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice u kojoj imaju poslovni nastan, odgovaraju na upite isključivo tijela nadležnih za sprečavanje i suzbijanje pranja novca ili financiranja terorizma u toj državi članici u pogledu informacija koje se zahtijevaju na temelju ove Uredbe.

Članak 15.

Zaštita podataka

1. Obrada osobnih podataka iz ove Uredbe podliježe Direktivi 95/46/EZ kako je prenesena u nacionalno pravo. Osobni podaci koje na temelju ove Uredbe obrađuje Komisija ili europska nadzorna tijela podliježu Uredbi (EZ) br. 45/2001.

2. Osobne podatke pružatelji platnih usluga na temelju ove Uredbe obrađuju isključivo za potrebe sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma te se oni ne smiju dodatno obrađivati na način koji nije u skladu s tim potrebama. Zabranjuje se obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe u komercijalne svrhe.

3. Pružatelji platnih usluga novim klijentima pružaju informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 10. Direktive 95/46/EZ prije zasnivanja poslovnog odnosa ili prije provođenja povremene transakcije. Te informacije osobito uključuju opću obavijest u pogledu pravnih obveza pružatelja platnih usluga na temelju ove Uredbe pri obradi osobnih podataka za potrebe sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma.

4. Pružatelji platnih usluga dužni su osigurati da se poštuje povjerljivost podataka koji se obrađuju.

Članak 16.

Čuvanje evidencije

1. Informacije o platitelju i primatelju ne čuvaju se dulje negoli je nužno potrebno. Platitelji i primatelji pružatelji platnih usluga čuvaju evidenciju o informacijama iz članaka od 4. do 7. tijekom razdoblja od pet godina.
2. Nakon isteka razdoblja čuvanja iz stavka 1. pružatelji platnih usluga osiguravaju brisanje osobnih podataka, osim ako je drugačije predviđeno nacionalnim pravom kojim se određuje pod kojim okolnostima pružatelji platnih usluga mogu ili moraju dalje čuvati podatke. Države članice mogu dozvoliti ili zahtijevati daljnje čuvanje samo nakon što provedu detaljnu procjenu nužnosti i proporcionalnosti takvog daljnjeg čuvanja te ako to smatraju opravdanim jer je potrebno za sprečavanje, otkrivanje ili istragu slučajeva pranja novca ili financiranja terorizma. To daljnje razdoblje čuvanja ne smije biti dulje od pet godina.
3. Ako je na dan 25. lipnja 2015. u državi članici u tijeku pravni postupak u vezi sa sprečavanjem, otkrivanjem, istragom ili progonom mogućeg pranja novca ili financiranja terorizma te ako pružatelj platnih usluga posjeduje informacije ili dokumente u vezi s tim postupkom koji je u tijeku, pružatelj platnih usluga može čuvati te informacije ili dokumente u skladu s nacionalnim pravom u razdoblju od pet godina od 25. lipnja 2015. Države članice mogu, ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno pravo o dokazima primjenjivima na tekuće kaznene istrage i sudske postupke, dopustiti ili zahtijevati čuvanje takvih informacija ili dokumenata u dodatnom razdoblju od pet godina ako je utvrđena nužnost i proporcionalnost takvog daljnjeg čuvanja u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona pranja novca ili financiranja terorizma na koje se sumnja.

POGLAVLJE IV.

SANKCIJE I PRAĆENJE

Članak 17.

Administrativne sankcije i mjere

1. Ne dovodeći u pitanje propisivanje i nametanje kaznenih sankcija, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i mjerama koje se primjenjuju na kršenje odredbi ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osigurala njihova provedba. Predviđene sankcije i mjere moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvrćajuće te usklađene s onima utvrđenima u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. Direktive (EU) 2015/849.

Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama ili mjerama za kršenje odredbi ove Uredbe koja u njihovom pravu podliježu kaznenim sankcijama. U tom slučaju države članice Komisiji priopćuju relevantne odredbe kaznenog prava.

2. Kada se obveze primjenjuju na pružatelje platnih usluga, države članice u slučaju kršenja odredaba ove Uredbe osiguravaju da se sankcije ili mjere mogu, podložno uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, primijeniti na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za kršenje.

3. Do 26. lipnja 2017. države članice priopćuju pravila iz stavka 1. Komisiji i Zajedničkom odboru europskih nadzornih tijela. One bez odgađanja obavješćuju Komisiju i Zajednički odbor europskih nadzornih tijela o daljnjim izmjenama tih pravila.

4. U skladu s člankom 58. stavkom 4. Direktive (EU) 2015/849, nadležna tijela imaju sve nadzorne i istražne ovlasti potrebne za obavljanje svojih funkcija. Pri izvršavanju svojih ovlasti nametanja administrativnih sankcija i mjera nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da te administrativne sankcije ili mjere proizvede željene rezultate i usklađuju svoje djelovanje kada se radi o prekograničnim slučajevima.

5. Države članice osiguravaju da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za kršenja iz članka 18. koja u njihovu korist počinu bilo koja osoba djelujući samostalno ili kao dio tijela te pravne osobe i čija se vodeća pozicija u pravnoj osobi temelji na bilo čemu od sljedećega:

- (a) ovlaštenju za zastupanje pravne osobe;
- (b) ovlaštenju za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili
- (c) ovlaštenju za obavljanje kontrole u pravnoj osobi.

6. Države članice također osiguravaju da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima ako je nedostatak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 5. ovog članka omogućio da osoba koja je podređena toj pravnoj osobi počinu kršenje iz članka 18. u korist te pravne osobe.

7. Nadležna tijela izvršavaju svoje ovlasti nametanja administrativnih sankcija i mjera u skladu s ovom Uredbom na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) izravno;
- (b) u suradnji s drugim tijelima;
- (c) u okviru svoje odgovornosti delegiranjem na ta druga tijela;
- (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

Pri izvršavanju svojih ovlasti u pogledu nametanja administrativnih sankcija i mjera nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da te administrativne sankcije ili mjere daju željene rezultate te koordiniraju svoje djelovanje kada se bave prekograničnim slučajevima.

Članak 18.

Posebne odredbe

Države članice osiguravaju da njihove administrativne sankcije i mjere uključuju barem one utvrđene člankom 59. stavcima 2. i 3. Direktive (EU) 2015/849 u slučaju sljedećih kršenja ove Uredbe:

- (a) opetovano, sustavno neuključivanje potrebnih informacija o platitelju ili primatelju od strane pružatelja platnih usluga, čime se krše članci 4., 5. ili 6.;
- (b) opetovan, sustavan ili ozbiljan neuspjeh pružatelja platnih usluga da čuva evidenciju, čime se krši članak 16.;
- (c) neuspjeh pružatelja platnih usluga da provede djelotvorne postupke utemeljene na riziku, čime se krše članci 8. ili 12.;
- (d) ozbiljan neuspjeh posredničkog pružatelja platnih usluga da poštuje članak 11. ili 12.

Članak 19.

Objavljivanje sankcija i mjera

Nadležna tijela u skladu s odredbama članka 60. stavaka 1., 2. i 3. Direktive (EU) 2015/849 objavljuju administrativne sankcije i mjere nametnute u slučajevima iz članaka 17. i 18. ove Uredbe bez neopravdanog odlaganja, uključujući informacije o vrsti i naravi kršenja te identitetu osoba odgovornih za njega, ako je to potrebno i razmjerno nakon pojedinačne evaluacije.

Članak 20.

Primjena sankcija i mjera od strane nadležnih tijela

1. Prilikom utvrđivanja vrste administrativnih sankcija ili mjera i razine administrativnih novčanih kazni nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući one navedene u članku 60. stavku 4. Direktive (EU) 2015/849.

2. U pogledu administrativnih sankcija i mjera nametnutih u skladu s ovom Uredbom, primjenjuje se članak 62. Direktive (EU) 2015/849.

Članak 21.

Izvješćivanje o kršenjima

1. Države članice uspostavljaju djelotvorne mehanizme kako bi poticale prijave kršenja ove Uredbe nadležnim tijelima.

Ti Mehanizmi uključuju barem one navedene u članku 61. stavku 2. Direktive (EU) 2015/849.

2. Pružatelji platnih usluga u suradnji s nadležnim tijelima uspostavljaju za svoje zaposlenike ili osobe u sličnom položaju primjerene interne postupke za interno prijavljivanje kršenja sigurnim, neovisnim, posebnim i anonimnim kanalom, razmjerno prirodi i veličini dotičnog pružatelja platnih usluga.

Članak 22.

Praćenje

1. Države članice od nadležnih tijela zahtijevaju da djelotvorno prate i poduzimaju mjere potrebne za osiguravanje usklađenosti s ovom Uredbom te djelotvornim mehanizmima potiču prijavljivanje kršenja odredaba ove Uredbe nadležnim tijelima.

2. Nakon što države članice priopće pravila iz stavka 1. ovog članka Komisiji i Zajedničkom odboru europskih nadzornih tijela u skladu s člankom 17. stavkom 3., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni poglavlja IV., posebno uzimajući u obzir prekogranične slučajeve.

POGLAVLJE V.

PROVEDBENE OVLASTI

Članak 23.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma („Odbor“). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

POGLAVLJE VI.

ODSTUPANJA

Članak 24.

Sporazumi sa zemljama i područjima koji ne čine dio područja Unije

1. Komisija može ovlastiti bilo koju državu članicu da sklopi sporazum s trećom zemljom ili s područjem izvan teritorijalnog područja primjene UEU-a i UFEU-a, kako je ono određeno u članku 355. UFEU-a („dotična zemlja ili područje“), koji sadrži odstupanja od ove Uredbe, ne bi li se omogućilo da se prijenose novčanih sredstava između te zemlje ili područja i predmetne države članice tretira kao prijenose novčanih sredstava unutar te države članice.

Takvi se sporazumi mogu odobriti samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) predmetna zemlja ili područje dijeli monetarnu uniju s predmetnom državom članicom, čini dio valutnog područja te države članice ili je potpisala monetarnu konvenciju s Unijom koju predstavlja država članica;
- (b) pružatelji platnih usluga u predmetnoj zemlji ili području izravno ili neizravno sudjeluju u platnim sustavima i sustavima namire u toj državi članici; i
- (c) predmetna zemlja ili područje zahtijeva da pružatelji platnih usluga koji potpadaju pod njezinu nadležnost primjenjuju ista pravila kao što su ona utvrđena ovom Uredbom.

2. Država članica koja želi sklopiti sporazum iz stavka 1. Komisiji podnosi zahtjev kojem prilaže sve informacije potrebne za procjenu zahtjeva.

3. Nakon što Komisija zaprimi takav zahtjev prijenosi novčanih sredstava između te države članice i predmetne zemlje ili područja privremeno se tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar te države članice, dok se ne donese odluka u skladu s ovim člankom.

4. Ako unutar roka od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva Komisija smatra da nema sve informacije potrebne za procjenu zahtjeva, kontaktira dotičnu državu članicu i navodi dodatne zahtijevane informacije.

5. U roku od mjesec dana od primitka svih informacija koje smatra potrebnima za procjenu zahtjeva, Komisija o tome obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev i prosljeđuje kopije zahtjeva drugim državama članicama.

6. U roku od tri mjeseca nakon obavijesti iz stavka 5.ovog članka Komisija u skladu s člankom 23. stavkom 2. odlučuje hoće li ovlastiti dotičnu državu članicu za sklapanje sporazuma koji je predmet zahtjeva.

Komisija u svakom slučaju donosi odluku iz prvog podstavka u roku od 18 mjeseci od primitka zahtjeva.

7. Najkasnije do 26. ožujka 2017. države članice koje su ovlaštene za sklapanje sporazuma s dotičnom zemljom ili područjem na temelju Provedbene odluke Komisije 2012/43/EU ⁽¹⁾, Odluke Komisije 2010/259/EU ⁽²⁾, Odluke Komisije 2009/853/EZ ⁽³⁾ ili Odluke Komisije 2008/982/EZ ⁽⁴⁾ dostavljaju Komisiji ažurirane informacije potrebne za procjenu prema stavku 1. drugom podstavku točki (c).

Unutar tri mjeseca od primitka takvih informacija Komisija pregledava dostavljene informacije kako bi osigurala da dotična zemlja ili područje traži od pružatelja platnih usluga u njihovoj nadležnosti da primjenjuje ista pravila kao ona uspostavljena ovom Uredbom. Ako nakon takvog pregleda Komisija smatra da uvjet utvrđen u stavku 1. drugom podstavku točki (c) više nije ispunjen, stavlja izvan snage relevantnu odluku Komisije ili provedbenu odluku Komisije.

⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije 2012/43/EU od 25. siječnja 2012. kojom se odobrava Kraljevini Danskoj da sklopi sporazume s Grenlandom i Farskim otocima prema kojima se prijenosi novčanih sredstava između Danske i svakog od tih područja tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar Danske, na temelju Uredbe (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 24, 27.1.2012., str. 12.).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2010/259/EU od 4. svibnja 2010. kojom se odobrava Francuskoj Republici da sklopi sporazum s Kneževinom Monakom prema kojemu se prijenosi novčanih sredstava između Francuske Republike i Kneževine Monako tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar Francuske Republike, na temelju Uredbe (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 112, 5.5.2010., str. 23.).

⁽³⁾ Odluka Komisije 2009/853/EZ od 26. studenog 2009. kojom se odobrava Francuskoj da sklopi sporazum sa Svetim Petrom i Mikelonom, Mayotteom, Novom Kaledonijom, Francuskom Polinezijom odnosno Wallisom i Futunom prema kojemu se prijenosi novčanih sredstava između Francuske i svakog od tih područja tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar Francuske, na temelju Uredbe (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 312, 27.11.2009., str. 71.).

⁽⁴⁾ Odluka Komisije 2008/982/EZ od 8. prosinca 2008. kojom se odobrava Ujedinjenoj Kraljevini da sklopi sporazum s otocima Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey i Otokom Man prema kojemu se prijenosi novčanih sredstava između Ujedinjene Kraljevine i svakog od tih područja tretiraju kao prijenosi novčanih sredstava unutar Ujedinjene Kraljevine, na temelju Uredbe (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 352, 31.12.2008., str. 34.).

Članak 25.

Smjernice

Do 26. lipnja 2017. europska nadzorna tijela izdaju smjernice namijenjene nadležnim tijelima i pružateljima platnih usluga u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbom (EU) br. 1094/2010 te Uredbom (EU) br. 1095/2010 o mjerama koje treba poduzeti u skladu s ovom Uredbom, posebno u pogledu provedbe članaka 7., 8., 11. i 12.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

Stavljanje izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006

Uredba (EZ) br. 1781/2006 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu.

Članak 27.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 26. lipnja 2017.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 20. svibnja 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 1781/2006	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 3.	Članak 2.
Članak 4.	Članak 4. stavak 1.
Članak 5.	Članak 4.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8.	Članak 7.
Članak 9.	Članak 8.
Članak 10.	Članak 9.
Članak 11.	Članak 16.
Članak 12.	Članak 10.
—	Članak 11.
—	Članak 12.
—	Članak 13.
Članak 13.	—
Članak 14.	Članak 15.
Članak 15.	Članci od 17. do 22.
Članak 16.	Članak 23.
Članak 17.	Članak 24.
Članak 18.	—
Članak 19.	—
—	Članak 26.
Članak 20.	Članak 27.